

Utdrag ur en ung mans dagbok 1939 – 1941

19.10.2008 17.20 | Kaj Granlund | Yleinen

US idag, "historian professorit, Suomi oli natsi-Saksan liittolainen".

Det är faktiskt lätt att skriva historia när man sitter i sin trygga soffa med en burk mellanöl i handen och 50 års distans till verkligheten. Min far höll dagbok i sin ungdom och följande rader är plockade ur denna. De ger kanske en annorlunda insikt i den tidens händelser.

30.11.1939

Så - studierna begynner igen i november. Men så ... 30 november. Luftalarm - rykten om oroligheter vid gränsen bekräftas. Jag är på TF (Teknolog Föreningen) och spelar ping-pong och lyssnar på musik från Moskva - Tshaikowskis konsertvals. Det är luftalarm, men vad gör det. Så klockan 2-tiden ljuder sirenerna - fara över.

Men vad hör mina öron. Maskinsurr och krevader från luftvärnet. Jag rusar till fönstret och ser ut. Den sista ryska maskinen försvinner just ovanför mitt huvud, men så fångas mitt öga av något annat. Svarta föremål syns komma susande genom luften, som jag tycker, rakt mot mig.

Bomber! Jag rusar inåt rummet och kastar mig ner på golvet. Då bryter det lös. Ett öronbedövande brak och blixtar som upplysa hela lokalen - klirr av söndrade fönsterrutor. Gud ske lov - jag lever ännu.

Förödelsen är stor. TH i F är svårt skadat. Hus runt om TF ha rasat in ända till källarvåningen. Närmare 100 döda. Eldsvådor över allt. Mycket brinner. Fysikföreläsningssalen och kemiska labben.

Vi hålla stånd. Ryssen kommer ingenvart. Hade jag vetat det, hade jag i december gått in i militären, men då trodde jag inte vi skulle hålla ut länge gick jag till skyddskåren för att få slåss på hemorten om det skulle gälla.

Ryssen börjar med sin storoffensiv. Dicken stupar på Näset. Skyddskåren flyttar till Virolahti. Fronten vid Summa brister och hela vårt försvar hotar att störta samman.

13.3.1940 Fred!!

Den 13 mars slöts äntligen fred. Men vilken fred. Jag behöver inte beskriva den. Var och en minns den blott alltför väl. Vi sutto vår pluton vid radion och hörde på Rytis budskap. Tystnad - tystnad. Skulle ha varit bättre att få då - vad är livet värt numera, Finland stympat!

24 juni 1941

Måste ännu skriva några rader i min dagbok. Vår kurs blev oväntat kort. Den slutar ren 5.7. Allt beror på att - - -

- Tyskland förklarar Ryssland krig

- Fientligheterna har börjat På Tysklands sida stå: Rumänien och Slovakien (aktivt) - en hel del andra stater passivt. Och Finland - Finland kära gamla Finland är fritt igen.

Man hör och förstår det på allt - man ser det i människornas anleten, man hör det i radion - Finland är fritt. Man känner en ousäglig tacksamhet mot Tyskland, som åstadkommit allt detta. Kanske man igen nästa sommar får ströva omkring på Hogland - Hangö är snart vårt. Bara man finge vara med då våra trupper rycka in i Karelen!!!

Först nu i dessa dagar har jag faktiskt insett huru mycket jag älskar detta land.
